

Σκηνή 1^η

Αι- Βασίλης, ξωτικά, νεράιδες, νάνοι.

Όλοι κοιμούνται. Ξαφνικά χτυπάει το ξυπνητήρι. Όλοι ξεκινούν να κουνιούνται. Ο ΑΒ κλείνει το ξυπνητήρι Όλοι ξανακοιμούνται. Το ξυπνητήρι ξαναχτυπάει, ενώ ο ΑΒ το ξανακλείνει. Τα ξωτικά και οι υπόλοιποι ξυπνάνε και απορούν. Συζητούν:

Ξωτικά:

Παιδιά τι γίνεται; Ανησυχώ!

Γιατί ο Αι- Βασίλης δε ξυπνά;

Μήπως είναι άρρωστος

και μας έβρει συμφορά;

Μπά! Άργησε που κοιμήθηκε.

Κάτι τον απασχολούσε.

Συνέχεια στριφογύριζε

Με τίποτα δεν ηρεμούσε.

Άργησε που κοιμήθηκε

και τώρα δε ξυπνά

να δείτε θα κουράστηκε

απ' την πολλή δουλειά.

Ελπίζω να προλάβουμε

και φέτος τη δουλειά

να μη δυσαρεστήσουμε

κανένα απ' τα παιδιά!

Τα παιδιά θα απογοητευτούν

αν δεν πάρουν δώρα
πρέπει να ξυπνήσουμε
τον Αι- Βασίλη τώρα!

Ένα από τα ξωτικά παίρνει το ξυπνητήρι, το κουρδίζει και το βάζει στο αυτί του ΑΒ.
Ο ΑΒ ξυπνάει δυσαρεστημένος:

Ξωτικό: Μα καλέ μου Άγιε Βασίλη
έφτασε η ώρα
τα δώρα να μοιράσουμε
σ' ολόκληρη τη χώρα!

ΑΒ: Ουφ, βαρέθηκα, κουράστηκα
τα ίδια και τα ίδια
τα δώρα, τα ζαχαρωτά,
τα χίλια δυο στολίδια.

Ξωτικό: Τι εννοείς;
Τι θες να πεις καλέ μου Αι- Βασίλη;
Εξήγησέ μας σε παρακαλώ,
μη χάνουμε καιρό!

ΑΒ: Θέλω κάτι πιο σοβαρό,
κάτι διαφορετικό!
Να προσφέρω ουσιαστικά,
όχι μόνο υλικά αγαθά!

Ξωτικό: Έχεις δίκιο Αι- Βασίλη

Άλλο ας μη καθυστερούμε
γρήγορα να μαζευτούμε
και στο δρόμο θα σκεφτούμε!

Ύστερα μαζεύονται όλοι. Μπροστά δύο τάρανδοι και πίσω όλη η ομάδα.

Σκηνή 2^η: Ταξιδιώτες

Δύο αδέρφια ταξιδιώτες που έχουν στις πλάτες τους από ένα σάκο σταματάνε κουρασμένοι:

A: Πωπω! Νύχτωσε πολύ!

Μαύρο σκοτάδι έπεσε
και εμείς κουρασμένοι
αν συνεχίσουμε είμαστε χαμένοι.

K: Λες να χαθούμε;

Να πάθουμε κακό;

Οι λύκοι να μας βρούνε

να μας φαν για βραδινό;

Έχει και κρύο πολύ!

Η μύτη μου παγώνει!

Μας βλέπω για χιονάνθρωπους

αν ρίξει λίγο χιόνι

A: Ας κάτσουμε εδώ,

λίγο να ξεκουραστούμε

τι θα κάνουμε να δούμε.

Κ: Για λίγο όμως!
Πρέπει να γυρίσουμε.
Δε μπορούμε τους γονείς
Χριστούγεννα μόνους τους να αφήσουμε!

Α: Αχ δε θα ήταν τέλεια,
Να εμφανίζονταν κάτι μαγικό;
Το δρόμο θα φωτίσει
στο σπίτι να γυρίσουμε να μας βοηθήσει!

Πίσω τους το ξωτικό κρυφακούει. Φωνάζει τον ΑΒ και του ψιθυρίζει στο αυτί. Ο ΑΒ χτυπάει το μαστούνι και στη σκηνή εμφανίζεται το φεγγάρι.

ΑΒ: Φεγγαράκι μου καλό,
βοήθησε σε παρακαλώ
τα δύο μικρά παιδιά
να βρουν το δρόμο το σωστό.

Φεγγάρι: Με μεγάλη μου χαρά
να βοηθήσω τα παιδιά
αμέσως θα εμφανιστώ
στο δρόμο να τους καθοδηγώ.

Κ: Φεγγαράκι φωτεινό, τι χαρά
που φέτος τα Χριστούγεννα
θα γιορτάσουμε οικογενειακά!

Φεύγουν από τη σκηνή πίσω από το φεγγάρι. Βγαίνουν ΑΒ και ομάδα. Λέει το ξωτικό που κρυφακούει:

Ξωτικό: Αχ πόσο συγκινήθηκα
που βοήθησα και εγώ
μια οικογένεια να σμίξει
και να αποφευχθεί η θλίψη.

ΑΒ: Πολύ ωραίο είναι αυτό!

Αλλά ας μη χάνουμε άλλο καιρό.

Σκηνή 3^η: Τσαγκάρης

Χτυπάει το παπούτσι. Στο τέλος σκουπίζει το μέτωπό του και στενοχωρημένος κουνάει το κεφάλι του.

Πωπω Χριστούγεννα
Και εγώ εδώ δουλειά
χωρίς την οικογένεια
χωρίς λίγα γλυκά!

Τη γαλοπούλα ποιος θα φάει;
Η γυναίκα; Τα παιδιά;
Εμένα στην οικογένεια
με λένε κοιλαρά!

Ωχ μου τελείωσαν τα καρφιά
ας παώ να πάρω μερικά,
μόνο να' ναι ανοιχτά

αλλιώς μεγάλη συμφορά!

Το ξωτικό κρυφακούει. Μόλις ο τσαγκάρης φεύγει ΑΒ- ξωτικό:

Ξωτικό: Άγιε μου Βασίλη,
ας τον βοηθήσουμε.
Δε γίνεται μόνο του
να τον αφήσουμε!

ΑΒ: Φυσικά! Νανάκια μου καλά
ας πιάσουμε δουλειά!
τον καλό τον παπουτσή
Να βοηθήσουμε μαζί!

Βγαίνουν οι νάνοι.

Όλοι μαζί: Η χαρά και η ελπίδα
να λάμπουνε μαζί
σε τούτο εδώ το μαγαζί
του καλού του παπουτσή!

Χορός νάνων. Φεύγουν. Ο τσαγκάρης επιστρέφει:

Τσαγκάρης: Δεν το πιστεύω.
Μου' ρχεται να τρελαθώ.
Τέτοια όμορφα παπούτσια
Όνειρο μοιάζει μαγικό

Μπαίνει πελάτης.

Πελάτης: Γεια στα χέρια σου τσαγκάρη!
Τέτοια τέχνη, τέτοια χάρη,

όλα καλοδουλεμένα,
με αγάπη γινομένα!

Τσαγκάρης: Να' στε καλά,
Χριστούγεννα να έχετε καλά,
με υγεία, αγάπη και χαρά!

Έρχονται κι άλλοι άνθρωποι. Παίρνουν τα παπούτσια τους και φεύγουν. Πίσω τους ο τσαγκάρης ευχαριστημένος. Στη σκηνή ΑΒ- ομάδα.

Ξωτικό/ Νεράιδα: Μπράβο μας παιδιά! Εργαστήκαμε σωστά!

Πρέπει τώρα να βιαστούμε,
άλλο ας μη καθυστερούμε!

Σκηνή 4^η: Άτακτα παιδιά

Τσακώνονται δύο αδέρφια. Το αγόρι έχει στα χέρια του ένα αυτοκινητάκι, το κορίτσι μια κούκλα.

Αγόρι: Ζουμπουλία/ Πουλχερία/ Γενοβέφα/ Αδερφούλα μου καλή
τι χαζή κούκλα είν' αυτή;
Την παίρνεις και στην κούνια
κοιμάστε και μαζί;

Κορίτσι: Εσένα το αυτοκινητάκι σου αυτό
το ψεύτικο, το μικρό
μήπως είναι για μωρά
όμορφα και στρουμπουλά;

Αγόρι: Τώρα το παράκανες
νομίζω το αξίζεις!
Θα σου τραβήξω τα μαλλιά
δε θα μπορείς να φύγεις!

Καβγάς παιδιών. Παντομίμα. Εμφανίζονται οι γονείς που προσπαθούν να τους χωρίσουν.

Μαμά: Μα καλά τι κάνετε εκεί;
Τι συμπεριφορά ειν' αυτή;
Αδέρφια είστε εσείς
ή οι χειρότεροι εχθροί;

Μπαμπάς: Γρήγορα στα κρεβάτια σας
για σκέψη και για ύπνο
τους καβγάδες σταματήστε
και τα λόγια τώρα αφήστε.

Τα παιδιά συνεχίζουν τον τσακωμό και φεύγουν. Γονείς μόνοι.

Μπαμπάς: Με κούρασε η κατάσταση!
Δε πάει άλλο έτσι

Μαμά: Τουλάχιστον ας ησυχάζαμε
για λίγες μέρες μόνο
να κάνουμε Χριστούγεννα
να αλλάξουμε το χρόνο!

Μπαμπάς: Πάμε και εμείς για ύπνο
λίγο να ξεκουραστούμε
και από αύριο θα δούμε.

Κουνάνε το κεφάλι και φεύγουν. Τα παιδιά με μαξιλάρια τσακώνονται, κοιμούνται.
ΑΒ- ξωτικά:

Ξωτικό: Νόμιζα οι καλικάντζαροι
πως είναι πειραχτήρια
μα ετούτα τα παιδιά
μου αλλάξαν τα μυαλά!

ΑΒ: Καημένοι γονείς!
Κάτι πρέπει να κάνουμε κι εμείς
κάπως να βοηθήσουμε
λίγο να τους ηρεμήσουμε!

Καλεί με το μπαστούνι τις νεράιδες. Χορός νεράιδων, φεύγουν. Τα παιδιά ξυπνούν
είναι αγαπημένα, παίζουν μαζί. Γονείς κοιτούν απορημένοι.

Μαμά: Βλέπεις αυτό που βλέπω;
Τα παιδιά μας μαζί;
Σίγουρα κάτι μαγικό
έχει συμβεί!

Μπαμπάς: Χριστούγεννα μαγική γιορτή
τέλεια θα περάσουμε
πρώτη φορά όλοι μαζί.

Οι γονείς φεύγουν χαρούμενοι από τη σκηνή. ΑΒ- ομάδα:

Ξωτικό: Αι- Βασίλη απορώ
υπάρχει κάτι πιο γλυκό
από οικογένειες ενωμένες
και τόσο πολύ αγαπημένες;

ΑΒ: Συμφωνώ! Πολύ καλή δουλειά παιδιά!

Όμως πρέπει να βιαστούμε
γιατί ήρθε η στιγμή
κάποιος άλλος να χαρεί!

Σκηνή 5^η: Άρρωστος

Βλέπουμε ξαπλωμένο τον άρρωστο και δίπλα το γιατρό. Παντομίμα. Ξαφνικά η μουσική σταματάει και ο άρρωστος βήχει. Επανάληψη. Λόγια γιατρού:

Γιατρός: Αχ δεν αντέχω! Τι να κάνω;

Όλα τα' χω δοκιμάσει πια.

Όμως δε θα τα παρατήσω!

Πρέπει να τον βοηθήσω.

Πάω αμέσως να διαβάσω
καινούρια θεραπεία να δοκιμάσω!

Το ξωτικό κρυφακούει. Μόλις ο γιατρός φεύγει στη σκηνή ΑΒ- ομάδα.

ΑΒ: Τι κατάσταση ειν' αυτή;

Μέσα στα Χριστούγεννα
κακό δεν πρέπει να συμβεί!

Ξωτικό: Βοήθεια πρέπει να προσφέρουμε
και τους Άγγελους να φέρουμε.
Άγγελοι- επαγγελματίες γιατροί
ο άρρωστος θα γιατρευτεί.

Χορός Αγγέλων και άρρωστου. Οι άγγελοι φεύγουν, έρχεται ο γιατρός με ένα
μπουκαλάκι φάρμακο και ξαφνικά βλέπει τον άρρωστο να χορεύει.

Γιατρός: Ωχ τι έγινε;
Ο άρρωστος έγινε καλά
μεγάλη έχω χαρά!

Άρρωστος: Χαρούμενα Χριστούγεννα
για εκείνον και για μένα
υγεία ό,τι πολυτιμότερο
αλλιώς όλα χαμένα.

Ο γιατρός σκεπάζει τον άρρωστο με κουβέρτα και φεύγουν. AB- ομάδα:

Ξωτικό: Μπράβο μας ομάδα,
βοηθήσαμε αρκετά
χαρούμενους τους κάναμε
για άλλη μια φορά.

Πώς μπορείς να νιώθεις ευτυχία
Αν δεν είναι φίλη σου η υγεία;

AB: Πολύ σωστό είναι αυτό.

Βιαζόμαστε όμως τώρα

δεν έχουμε καιρό.

Σκηνή 6^η: Ζευγάρι ηλικιωμένων

Ζευγάρι ηλικιωμένων στις καρέκλες, σκεπασμένοι με τηλεκοντρόλ στα χέρια.

Γιαγιά: Μπορείς να αλλάξεις κανάλι;

Δε θέλω ειδήσεις πάλι..

Παππούς: Γιαγιά άσε με σε παρακαλώ

λίγο να ενημερωθώ.

Γιαγιά: Όλο ειδήσεις, ειδήσεις!

Εμένα λίγο

να μη με ευχαριστήσεις!

Παππούς: Χριστούγεννα παραμονή,

τσακωμός για την TV;

Γιαγιά: Παλιά ερχόταν τα παιδιά,

το σπίτι γέμιζε χαρά,

τρώγαμε όλοι μαζί

μέρες σα και τη σημερινή.

Παππούς: Τι μου θύμισες γιαγιά;

Με τα εγγόνια όλο χαρά.

Μακάρι να ήταν εδώ

θα κάναμε κάτι πιο σημαντικό.

Γιαγιά: Δε θα μαλώνουμε γι' αυτά,
τα ασήμαντα και τα μικρά.

Παππούς: Αλλά με τα σχολεία, τη δουλειά
χρόνος δεν υπάρχει πια.

Αγκαλιάζονται μεταξύ τους, γυρίζουν πλάτη, φεύγουν. Στο κέντρο της σκηνης
βγαίνει το ξωτικό.

Ξωτικό: Απαράδεκτο αυτό!

Να διορθωθεί πρέπει στο λεπτό.

Μικροί, μεγάλοι όλοι μαζί

Να μαζευτούνε στη γιορτή!

Βγάζει κινητό και παίρνει τηλέφωνο. Αρχίζει να μιλάει. Παντομίμα. Έρχονται και
άλλοι από την ομάδα. Χορός. Βλέπουμε την οικογένεια. Ο μπαμπάς μιλάει στο
κινητό. Σταματάει η μουσική.

Μπαμπάς: Ντροπή μας ειλικρινά!

Ξεχνάμε τα πιο σημαντικά!

Τέτοιες μέρες ειδικά,

πρέπει να περνάμε οικογενειακά!

Μαμά: Οι υποχρεώσεις, οι δουλειές

είναι όντως πάρα πολλές.

Όλη μέρα δε καθόμαστε,

μόνο το βράδυ που κοιμόμαστε!

Μπαμπάς: Έτσι ξεχνάμε τα πιο σημαντικά,

λάθος είναι τελικά!

Την οικογένεια πρέπει να έχουμε ψηλά,
να τη νοιαζόμαστε αληθινά.

Κορίτσι: Μας λείπουν πολύ
ο παππούς και η γιαγιά,
θέλουμε να πηγαίνουμε όλη τη χρονιά
και ας μένουν μακριά.

Μαμά: Πόσο δίκιο έχετε!
Δε θα ξαναγίνει.
Όμως τώρα φτάσαμε
ώρα πολλή δεν έχει μείνει.

Χτυπάνε την πόρτα. Γιαγιά- παππούς ανοίγουν. Μουσική- παντομίμα. Χορός
οικογένειας. Μετά όλοι ακινητοποιούνται σαν φωτογραφία.

Γιαγιά: Τι ευτυχία είναι αυτή;
Όλη η οικογένεια μαζί!
Όπως τα παλιά τα χρόνια,
με τα παιδιά και τα εγγόνια!

Παππούς: Ό,τι καλύτερο υπάρχει,
η οικογένεια ενωμένη
και όλοι μαζί ευτυχισμένοι!

Σκηνή 7^η: Φινάλε

Βγαίνουν στη σκηνή συγκινημένοι ΑΒ- ομάδα

ΑΒ: Είμαι χαρούμενος πολύ,

παντού άνθρωποι χαμογελαστοί,
το ωραιότερο όμως σ' αυτό
ότι έχω βοηθήσει και εγώ!

Ξωτικό: Αλλιώςτικα Χριστούγεννα,
δεν ήθελες εσύ;
Ορίστε το πέτυχε
μοίρασε χαρά πολλή!

Η χρονιά αυτή
Είναι διαφορετική.
Μοιράσαμε χαρά
όχι μόνο υλικά αγαθά.

Κόσμο βοηθήσαμε
Στις δύσκολες στιγμές.
Ενώσαμε οικογένειες,
χαμογελάσανε και αυτές.

ΑΒ: Τα καλύτερα Χριστούγεννα,
από όλα τα άλλα που μοιράζαμε
απλά και μόνο δώρα.

Ομάδα: Αυτά καλό είναι να γίνονται
καθ' όλη τη χρονιά
χαρά σ' όλους να δίνουμε
να βοηθάμε πραγματικά.

Όλοι μαζί: Να εκτιμάμε τα καλά,
την τύχη, την υγεία
χαρούμενα Χριστούγεννα
σε όλους ευτυχία!